

ριεύετο δὲ καὶ ἀπὸ υπερβολικῆν πρὸς αὐτὰς ἀγάπην· 5) διότι ἐθεράπευε τὴν κοιλίαν δι' ἀβρᾶς διαίτης 6) διότι ἤκουσε τὰς χαμερπεῖς χολακείας τῶν αὐλικῶν καὶ τῶν ὑννοουμένων παρ' αὐτοῦ. Μόλις δὲ ἐξωμολογήθη τὰ πλημμελήματα ταῦτα ἐπαλθὼν ὁ υἱὸς, ἀπέδωκεν εἰς τὴν γῆν τὴν συνήθη εὐφορίαν της.

— Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1832 ἑτέρα ξηρασία συνέβη εἰς τὸ οὐράνιον βασιλεῖον (τὴν Κίαν) ὅθεν πάλιν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

« Τεταγμένοις ὑπεράνω τῆς γενεᾶς τῶν ἀνθρώπων διὰ τὰ κυβερνῶν ὡς ὑπηρετῆς τοῦ Θεοῦ ὁμολογῶμαι ὑπεύθυνος διὰ τὴν τάξιν τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ Βασιλείου. Ὅθεν κατατρυχόμενος ὑπὸ τῆς θλίψεως καὶ τρέμων ὑπὸ ἀδυναμίας δὲν ᾔδυνῆσθαι νὰ φάγω οὔτε νὰ κοιμηθῶ καὶ ὅμως οὐδεμία σταγὼν βροχῆς· ἐπὶ τοῖς τὴν γῆν μέχρι τοῦδε!

Παρημέλησα ἄρα γε τὰς θυσίας; Εἰσῆλθον ἡ ἀλαζυνία καὶ ἀσυνία εἰς τὴν καρδίαν μου; Ἐφρόντισα ὀλίγον περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Κυβερνήσεως; Βέβλησά ποτε καὶ διὰ τοῦτο ὑπάρχω ἀξιοκατακριτός, ἢ δὲν διετετρήθη ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν διανομὴν τῶν χαρίτων, καθὼς καὶ εἰς τῶν ποιῶν τὴν ἐφαρμογὴν; Μήπως ἀνήγειρα μαυσωλεῖα καὶ φυτεῦν κήπους κατεπίεσα τὸν λαὸν καὶ ἐβλάψα τὰς ἰδιοκτησίας τῶν ἀνθρώπων; ἢ διορίζω τοὺς ὑπηρετὰς τοῦ δημοσίου δὲν ἐκλεξα ἱκανοὺς καὶ τιμίους, διὰ τοῦτο δὲ κατεβύρνα τὸν λαόν, ὃ δὲ καταπιεζόμενος δὲν εἰσῆκούσθαι; ἢ τέλος αἰδοῦναι ὑπὲρ τῶν μεσημβρινῶν ἑπαρχιῶν βοηθεῖται δὲν διενεμηθῆσαν ἀναλόγως, οἱ δὲ πτωχοὶ ἐγκατελείφθησαν διὰ τὰ ἀποθάνουσιν εἰς τὰς τάφους;

Κλίνων γόνυ, παρακαλῶ τὸν ὕψιστον καὶ παντοδύναμον Θεὸν νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἀμαθειαν καὶ τὴν μωρίαν μου! διότι μυριάδες ἴσως ἀθῶων ἀπώλοντο ἐξ αἰτίας μου, δι' ἧν ἀνθρώπων! Τὰ ἁμαρτήματά μου ἐπληθύνθησαν τοσούτον, ὥστε δὲν ἔλπιζω νὰ ἀπορύω τὴν τιμωρίαν των! Τὸ θέρος παρῆλθεν ὁλόκληρον, ἐφθασε δὲ καὶ τὸ φθινόπωρον (ἀνευ βροχῆς) Μὴ δυνάμενος πλέον νὰ περιμένω παρακαλῶ τὸν Οὐρανὸν νὰ μ' ἀπαλλάξῃ.

— Οἱ κάτοικοι τῆς Σαμαρκάνδας (μεγ. Ταταρίας) πρεσβεύουσι τὸ θεῖον πνεῦμα προσφέροντες εἰς αὐτὸ τὴν λατρείαν των μετὰ πολλοῦ ζήλου. Διηγοῦνται δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Οἰοῦ ἀπέθανε κατὰ τὸ ἑβδομον σεληνοδρομίον, ἀλλὰ τὰ ὅτι αὐτοῦ ἀπωλέσθησαν. Καθ' ἑκάστον μῆνα, οἱ ἱερεῖς, ἀλλὰ κατ' ἐκείνον καὶ ἅπαντες οἱ κάτοικοι ἀδιαφόρως μελανοφοροῦσι, περιφέρονται ἀνυπόδητοι, τύπτουσι τὰ στήθη των ὁλολύζοντες καὶ κλαίοντες· Ὁπειτα τριακόσιοι καὶ πέντε ἄνθρωποι περιφέρονται εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀναζητοῦντες τὰ ὅτι αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ δὲ τελετὴ ὅλη πύει μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας.

— Ἐντολαὶ τῆς θρησκείας τῶν Κινέζων πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας.

Μὴ φονεύσῃς.

Μὴ τιμῇς ὡς ἱερὸς τοὺς βέδας, εἴτε τὰ βιβλία τῶν Βραχμάνων ἢ ἐπιβάλλουσιν αἱματηρὰς θυσίας.

Μὴ ψευστῇς καὶ συκοφαντήσῃς.

Φιῦγε τὴν δεισιδαιμονίαν.

Μὴ δμώσῃς.

Μὴ ἀναδειχθῇς ποτέ φίλαυτος.

Ἔσο πάντοτε ἐγκρατὴς καὶ μὴ προφέρῃς ἀσέβειας.

Μὴ βλάβῃς τοὺς ἄλλους ἐπειδὴ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐγενήθησαν ἀδελφοὶ σου.

— Μεταξὺ τῶν προσηκόντων τῆς θρησκείας τῶν Κινέζων φημίζεται μάλιστα τὸ λεγόμενον Θιαν Θιαν, διότι ὁ περιβολὸς αὐτοῦ ἐκτείνεται εἰς ἑνὶ μίλιον καὶ ἐπέκεινα. Ἐν μέσῳ τοῦ διαστήματος τούτου ὑπάρχει στρογγύλος τις λόφος, διτρημένος εἰς τρία ἀλλεπάλληλα ἐπίπεδα, ὅπου ἀναβαίνουν οἱ ἄνθρωποι διὰ τῶν κλιμάκων εἰκοσι βαθμῶν ἑκάστη· ἐπὶ τῆς κορυφῆς δὲ τοῦ βουνοῦ ἐκτείνεται εὐρύχωρος καὶ πολὺ τελεστέρα σκηνή, ὑποκάτω δ' αὐτῆς τίθεται πύλη φέρων τὸ ἱερὸν ὄνομα Chang Ti ἐμπροσθεν τοῦ οὐρανοῦ ὁ αὐτοκράτωρ θυσιάζει· πρὸς βορρᾶν τοῦ τοῦτου κεῖται ναὸς μεγαλοπρεπέστατος εἰς τὴν τοῦ υπερτάτου τῶν οὐρανῶν κυρίου, περικυκλωμένος ἀπὸ δωμάτια. Ἐχει δὲ ὁ ναὸς σχῆμα στρογγύλου, ἢ δὲ στέγη του διαιρεῖται εἰς τρεῖς τάξεις, τῶν ὑψηλῶν ἑκάστη φέρει ἰδιαίτερόν τι χεῶμα. δηλ. ἡ ἀνωτέρω κυκλόν, ἡ μέση κίτρινον, ἡ δὲ κατωτέρα πράσινον. Δυσκόλως φανταζόμεθα τὴν λαμπρότητα τῆς σκηνῆς τοῦ αὐτοκράτορος ἐκκληροῦντος· τὰ σεμνὰ ταῦτα τὰ ἱεροθῦτον καθήκοντα· διότι μόνος αὐτὸς ὡς πατὴρ κοινὸς καὶ κεφαλὴ τῆς μεγάλης οἰκογενείας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸν Chang-Ti, δέεται καὶ ἱερουργεῖ ἐν ὀνόματι παντός τοῦ λαοῦ. Ὅσοι προετοιμαζέσθαι καθὼς καὶ οἱ Μανδαῖνοι διὰ τῆς ἡμερῶν μοναζίας, νηστείας καὶ ἐγκρατείας.

Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ θερινοῦ ἡλιοστασίου, ἅμα ἡ ἀνὰ ἀντίλη, ὁ αὐτοκράτωρ ἐμφανίζεται καθ' ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δυνάμεως καὶ δόξης του· ἀπέρχεται λαὸς τὸν παρακολουθεῖ, πλήθος δὲ μεγιστάνων καὶ ἀξιωματικῶν τὸν περιστοιχίζει, ὥστε πορεύεται ἐν θριάμβῳ εἰς τὸν τόπον τῆς θυσίας φερόμενος ἐν κριμῶν, ἢ διφρῶ πολυτελοῦς εἰς ταύτην μόνον τὴν τελετὴν προωρισμένου, βασταζομένου δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων φορούντων στολὴν ἐρυθρὰν ἐκ μεταξὺν μετὰ χρυσῶν ἀνθέων, οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοῦ ἐνδεδυμένοι καὶ αὐτοὶ ἀναλόγως πολυτελεῖ ἱμάτια κρατοῦσιν εἰς τὴν χεῖρας διάφορα τρόπαια ποικίλως κεκοσμημένα, τῶν φος δὲ μουσικῶν κρατοῦντων παντοῖα ὄργανα, ἡ ἑστὸς μονίας ἀδόντων διακόπτουσι τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐκ δέαν σιωπῇ. Ποτὲ βεβαίως ὁ μονάρχης τῆς Κίνας δὲν ἐπιβαίνει εἰς τὸν λαὸν μεγαλοπρεπέστερον, ἀλλὰ ποτὲ οὔτε ταπεινοῦται τοσούτον πρὸς τὸν λαόν ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

— Οἱ λόγοι τῆς Κίνας οἱ λεγόμενοι Μανδαῖνοι, οἵτινες νέμονται πάσας τὰς ἱερατικὰς καὶ πολιτικὰς λειτουργίας, διαίρουνται εἰς δύο κυρίας αἰρέσεις· ἐπειδὴ ἡ μὲν ἀκολουθεῖ τὸ δόγμα τοῦ Σπινόζα εἰς τοῦτα τὰ φυσικὰ φαινόμενα δι' ὕλικῶν αἰτιῶν μένουν ἢ δὲ καταφρονοῦσα τοὺς νεωτέρους φιλοσόφους ἀποκηρεῖ τὰς ἀρχαιοτάτας περὶ τοῦ δημιουργοῦ τῆς φύσεως.